JEAN RICHARD DE LA TOUR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2020. október 8.[1]

C-221/19. sz. ügy

AV,
a Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu Do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej
részvételével

(a Sąd Okręgowy w Gdańsku [gdański regionális bíróság, Lengyelország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2008/909/IB kerethatározat – A 8. cikk (2)–(4) bekezdése, a 17. cikk (1) bekezdése és a 19. cikk – Más tagállamban kiszabott olyan büntetés összbüntetési eljárás során történő figyelembevétele, amelynek végrehajtását az összbüntetési ítélet meghozatala szerinti tagállamnak átadták – 2008/675/IB kerethatározat – Hatály – A 3. cikk (3) bekezdése – A korábbi büntetőítéletek figyelembevételének az e büntetőítéletekre gyakorolt hatása”

I. Bevezetés

1. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat[2] 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal[3] módosított, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat[4] 8. cikkének (2)–(4) bekezdésére, 17. cikkének (1) bekezdésére és 19. cikkére vonatkozik.

2. E kérelem a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság, Lengyelország) előtt folyamatban lévő eljárás keretében került előterjesztésre, amely eljárás arra irányul, hogy e bíróság AV-vel szemben összbüntetési ítéletet hozzon, amely magában foglal többek között egy másik tagállam bírósága által kiszabott és Lengyelországban végrehajtás alatt álló szabadságvesztés-büntetést.

3. Az összbüntetési eljárás lehetővé teszi, hogy több büntetőítéletben kiszabott több büntetés alapján összbüntetést szabjanak ki. Amikor az ilyen ítéletek különböző tagállamok bíróságaitól származnak, az összbüntetési eljárás lefolytatása az ezen eljárásnak a 2008/675 és a 2008/909 kerethatározattal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kérdéseket vet fel.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 HL 2008. L 220, 32. o.

3 HL 2009. L 81., 24. o., a továbbiakban: 2008/909 kerethatározat.

4 HL 2008. L 327., 27. o.

4. Ez az ügy lehetőséget nyújt a Bíróságnak arra, hogy pontosítsa az e két kerethatározattal megállapított szabályok közötti kapcsolatot. Pontosabban azt kell meghatározni, hogy sor kerülhet-e egy adott tagállamban kiszabott korábbi büntetés figyelembevételére egy, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás keretében, amikor e korábbi büntetés végrehajtását átadták annak a tagállamnak, amelyben az összbüntetési ítéletet meg kell hozni.

5. A jelen indítványban azt fogom javasolni a Bíróságnak, hogy állapítsa meg, hogy a 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az, hogy egy tagállam bírósága egy, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, összbüntetési eljárás formájában megjelenő új büntetőeljárás során figyelembe vegyen egy másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítéletet, amelynek végrehajtását a 2008/909 kerethatározat szabályainak megfelelően átadták annak a tagállamnak, amelyben ez az eljárás folyamatban van. Annak a bíróságnak azonban, amely előtt az összbüntetési eljárás folyamatban van, a konkrét helyzet fényében elvégzett, eseti jellegű vizsgálat során ellenőriznie kell, hogy ez az eljárás nem jár-e a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az említett eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával. Az összbüntetési eljárás lefolytatása különösen nem vezethet a valamely másik tagállam bírósága által hozott büntetőítéletből eredő eredeti büntetésnél alacsonyabb összbüntetés kiszabásához vagy ezen ítélet joghatásainak megszüntetéséhez.

6. Azt is javasolni fogom a Bíróságnak, hogy állapítsa meg, hogy a 2008/909 kerethatározat 8. cikkét, 17. cikkének (1) bekezdését és 19. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes egy, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás valamely tagállam általi lefolytatása, feltéve hogy ez az eljárás tiszteletben tartja a végrehajtó tagállam illetékes hatóságát terhelő azon elvi kötelezettséget, hogy a részére továbbított ítéletet el kell ismernie, és a büntetést végre kell hajtania, amelynek időtartama és jellege megfelel a kibocsátó tagállamban hozott ítéletben meghatározottaknak. Az összbüntetési eljárás tárgyát képező eredeti büntetés időtartama vagy jellege – adott esetben – csak az ugyanezen kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében rögzített szigorú korlátok között alakítható át, az ilyen ítélet meghozatala előtt.

II. Jogi háttér

A. Az uniós jog

1. A 2008/675 kerethatározat

7. A 2008/675 kerethatározat (2), (3), (6), (7) és (14) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(2) A Tanács 2000. november 29-én, a tamperei Európai Tanács következtetéseinek megfelelően intézkedési programot fogadott el a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének megvalósítására vonatkozóan […], amely előírja az »azon elvet meghatározó egy vagy több eszköz elfogadását, amely szerint egy tagállam bírósága számára lehetővé kell tenni a más tagállamok bíróságai által büntetőeljárásban hozott jogerős ítéletek figyelembevételét az elkövető büntetett előéletének értékelésekor, visszaesői minőségének megállapításakor, valamint a büntetések típusának és végrehajtásuk megfelelő módjának meghatározásakor«.

(3) E kerethatározat célja az, hogy a más tagállamokban hozott büntetőítéletek figyelembevételére vonatkozóan minimumkötelezettséget írjon elő a tagállamok számára […]

[…]

(6) Más eszközökkel ellentétben e kerethatározatnak nem célja a más tagállamokban hozott bírósági ítéletek egy adott tagállamban való végrehajtása, célja sokkal inkább annak elősegítése, hogy egy adott tagállamban hozott korábbi büntetőítélethez egy másik tagállamban folyó új büntetőeljárás során következmények kapcsolódhassanak, a korábbi nemzeti büntetőítéletekhez e másik tagállam joga szerint kapcsolódó következmények mértékéig.

Következésképpen ez a kerethatározat nem tartalmaz kötelezettséget az ilyen korábbi büntetőítéletek figyelembevételére vonatkozóan például olyankor, amikor az alkalmazandó eszközök alapján szerzett információ nem elégséges, vagy nemzeti büntetőítéletre nem lett volna lehetőség azon cselekmény esetében, amelyre a korábbi büntetőítéletet kiszabták, vagy a korábban kirótt szankció ismeretlen a nemzeti jogrend számára.

(7) A valamely más tagállamban hozott büntetőítéletek hatálya azonos kell legyen a nemzeti határozatok hatályával a büntetőeljárás tárgyalás előtti szakaszában, a tárgyalás és a büntetés végrehajtása során.

[…]

(14) Egy ítélet vagy annak végrehajtása közti kölcsönhatás többek között olyan helyzetekre terjed ki, amikor – a második tagállam nemzeti joga szerint – egy korábbi ítéletben kiszabott büntetést olyan mértékben kell belefoglalni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetésbe, vagy olyan mértékben kell azt összevonni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetéssel, amilyen mértékben az első büntetés végrehajtására még nem került sor, vagy annak végrehajtását nem ruházták át a második tagállamra.”

8. A 2008/675 kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése szerint e kerethatározat „célja azon feltételek meghatározása, amelyek alapján egy bizonyos személy elleni a tagállamban indult büntetőeljárás során, az ugyanezen személlyel szembeni más tagállamban, eltérő cselekmények alapján hozott korábbi büntetőítéleteket figyelembe veszik”.

9. E kerethatározat „Valamely más tagállamban hozott büntetőítéletnek egy új büntetőeljárásban való figyelembevétele” című 3. cikkének szövege a következő:

„(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a valamely személy ellen folytatott büntetőeljárás folyamán az ugyanazon személy ellen más cselekmények miatt más tagállamban hozott olyan büntetőítéleteket, amelyekkel kapcsolatban a kölcsönös jogsegélyről vagy a bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréjéről szóló hatályos eszközök értelmében információkat szereztek, a korábbi nemzeti büntetőítéletekkel azonos mértékben figyelembe veszik, és hogy azokhoz a korábbi nemzeti büntetőítéletekével megegyező hatály fűződik, összhangban a nemzeti jogszabályokkal.

(2) Az (1) bekezdést alkalmazni kell a tárgyalás előtti szakasz, a tárgyalás, és a büntetőítélet végrehajtása során, különösen az alkalmazandó eljárási szabályok tekintetében, ideértve az ideiglenes letartóztatásra, a bűncselekmény meghatározására, a büntetés típusára és mértékére, valamint a határozat végrehajtására vonatkozó szabályokat is.

(3) A más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteknek az (1) bekezdésben előírtak szerinti figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával.

(4) A (3) bekezdéssel összhangban az (1) bekezdés nem alkalmazandó annyiban, amennyiben a korábbi büntetőítélet az új eljárást folytató tagállam nemzeti ítélete lett volna, és a korábbi büntetőítélet figyelembevétele – a tagállam nemzeti jogával összhangban – a korábbi büntetőítélet vagy a végrehajtásával kapcsolatos határozatok megváltoztatását, visszavonását vagy felülvizsgálatát

eredményezte volna [helyesen: annyiban, amennyiben megállapítható, hogy ha a korábbi büntetőítélet az új eljárást folytató tagállam nemzeti ítélete lett volna, a korábbi büntetőítélet figyelembevétele – a tagállam nemzeti jogával összhangban – a korábbi büntetőítélet vagy a végrehajtásával kapcsolatos határozatok megváltoztatását, visszavonását vagy felülvizsgálatát eredményezte volna].

(5) Amennyiben a bűncselekményt, amellyel kapcsolatban az új eljárás folyik, a korábbi büntetőítélet kiszabása vagy teljes végrehajtása előtt követték el, az (1) és (2) bekezdés nem járhat azzal, hogy a tagállamok kötelesek legyenek a büntetéskiszabásra vonatkozó nemzeti szabályaikat alkalmazni, ami azt eredményezné, hogy ezen szabályoknak a külföldi büntetőítéletekre való alkalmazása korlátozná a bírót a büntetéskiszabásban az új eljárás során.

A tagállamoknak ugyanakkor biztosítaniuk kell, hogy bíróságaik ilyen esetekben egyébként figyelembe vehessék a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteket.”

2. A 2008/909 kerethatározat

10. A 2008/909 kerethatározat 1. cikke a következőként rendelkezik:

„E kerethatározat alkalmazásában:

a) »ítélet«: a kibocsátó állam bíróságának jogerős határozata vagy végzése, amely büntetést szab ki egy természetes személyre;

b) »büntetés«: bármely olyan szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó bármely intézkedés, amelyet bűncselekmény elkövetése miatt határozott vagy határozatlan időtartamra szabtak ki büntetőeljárás alapján;

c) »kibocsátó állam«: az a tagállam, amelyben az ítéletet hozták;

d) »végrehajtó állam« az a tagállam, amelynek az ítéletet elismerés és végrehajtás céljából továbbították.”

11. A 2008/909 határozat 3. cikkének szövege a következő:

„(1) E kerethatározat célja azon szabályok megállapítása, amelyek értelmében a tagállamok az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében elismernek egy ítéletet és végrehajtják a büntetést.

[…]

(3) Ez a kerethatározat csak a kerethatározat szerinti ítéletek elismerésére és a büntetések végrehajtására alkalmazandó […]”

12. A 2008/909 kerethatározatnak „Az ítélet elismerése és a büntetés végrehajtása” című 8. cikke értelmében:

„(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága elismeri a 4. cikkel összhangban és az 5. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részére továbbított ítéletet, és haladéktalanul megteszi a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket, kivéve ha az illetékes hatóság úgy dönt, hogy az elismerés és a végrehajtás megtagadásának 9. cikk szerinti okai valamelyikére hivatkozik.

(2) Amennyiben a büntetés – időtartamát tekintve – nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, a végrehajtó állam illetékes hatósága kizárólag abban az esetben dönthet a büntetés átalakításáról, ha az adott büntetés mértéke meghaladja az adott állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre előírt maximális büntetést. Az átalakított büntetés mértéke nem lehet alacsonyabb a végrehajtó állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre vonatkozóan előírt maximális büntetésnél.

(3) Amennyiben a büntetés – jellegét tekintve – nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, az adott állam illetékes hatósága azt a saját jogában hasonló bűncselekményekre alkalmazott büntetésnek vagy intézkedésnek megfelelően átalakíthatja. Az ilyen büntetésnek vagy intézkedésnek a lehető legpontosabban meg kell felelnie a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek, és ennek következtében a büntetés nem változtatható pénzbüntetésre.

(4) Az átalakított büntetés nem súlyosbíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést a büntetési tétel jellege vagy időtartama [helyesen: nem súlyosíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést annak jellege, illetve tartama] tekintetében.”

13. E kerethatározatnak „A végrehajtásra vonatkozó jog” című 17. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza. Kizárólag a végrehajtó állam hatóságai jogosultak dönteni – a (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel – a végrehajtási eljárásokról és az összes, ezekkel kapcsolatos intézkedés meghatározásáról, beleértve a korai [helyesen: előrehozott] vagy feltételes szabadságra bocsátás okait is.”

14. Az említett kerethatározat „Amnesztia, közkegyelem, az ítélet felülvizsgálata” című 19. cikke értelmében:

„(1) Mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat.

(2) Az ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat.”

B. A lengyel jog

15. Az 1997. június 6-i ustawa – Kodeks karny (a büntető törvénykönyv létrehozásáról szóló törvény)[5] alapeljárásra alkalmazandó változata 85. cikkének 4. §-a a következőképpen szól:

„Nem foglalhatók összbüntetésbe a büntető törvénykönyv 114a. cikkében említett ítéletekkel kiszabott büntetések.”

16. A büntető törvénykönyv 114a. cikke kimondja:

„1. § Büntetőítélet az Európai Unió tagállamának büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága által bűncselekmény elkövetése miatt hozott jogerős határozata is, kivéve ha a lengyel büntetőtörvénykönyv szerint a cselekmény nem bűncselekmény, az elkövető nem büntethető, vagy a kiszabott büntetést e törvény nem ismeri.

5 Dz. U. 88. sz., 553. tétel, a továbbiakban: büntető törvénykönyv.

2. § Az 1. §-ban említett bíróság általi elítélés esetén:

1) a büntetőítélet meghozatalát követően hatályba lépett új büntetőtörvénykönyv alkalmazása ügyében, valamint

2) a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesülés ügyében

– az ítélethozatal helyén hatályos törvényt kell alkalmazni […]

3. § Az 1. § rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a bűnügyi nyilvántartásból vagy az uniós tagállam bíróságától származó információk nem elegendők az elítélés megállapításához, vagy a kiszabott büntetést az ítélet meghozatala szerinti államban közkegyelem révén elengedték.”

III. Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy AV-vel szemben négy különálló ítéletet hoztak, ebből három lengyel bíróság által hozott ítélet, egy pedig egy német bíróság ítélete.

18. 2018. július 31-én AV összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz. E bíróság szerint két büntetést kell végrehajtani, tudniillik egyrészről a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság, Németország) 2017. február 15-i ítéletével kiszabott büntetést, amelyet AV-nek 2016. szeptember 1-jétől 2021. november 29-ig kell letöltenie, másrészről pedig a kérdést előterjesztő bíróság 2010. február 24-i ítéletével kiszabott büntetést, amelyet AV-nek 2021. november 29-től 2030. március 30-ig kell letöltenie. A Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletét a kérdést előterjesztő bíróság 2018. január 12-i határozatával a Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismerte. A kérdést előterjesztő bíróság közli, hogy a szóban forgó (összbüntetési) határozatban megállapították a cselekmények lengyel jog szerinti jogi minősítését, és megállapították, hogy összesen öt év, három hónap szabadságvesztést kell letölteni, amely büntetés időtartamát tekintve megegyezik a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletében kiszabott büntetéssel.

19. Az összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelemben AV előadta, hogy – tekintettel arra, hogy a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) fent említett ítéletét Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismerték – az összbüntetési ítélet meghozatalának feltételei fennállnak, és ezen ítéletet az abszorpció elve alapján kell meghozni.

20. Kérelme alátámasztása érdekében AV felhívta a figyelmet egy, a kérdést előterjesztő bíróság által 2014. január 29-én hozott összbüntetési ítéletre, amellyel e bíróság a Landgericht Göttingen (göttingeni regionális bíróság, Németország) által 2012. március 13-án hozott ítélettel kiszabott és Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismert büntetést a kérdést előterjesztő bíróság által kiszabott büntetéssel összbüntetésbe foglalta. E bíróság közli, hogy ez az összbüntetési ítélet jogerőre emelkedett.

21. E körülményekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy azzal a kérdéssel szembesül, hogy ellentétes-e a 2008/675 és a 2008/909 kerethatározat vonatkozó rendelkezéseivel az, hogy egy Lengyelországban hozott összbüntetési ítélet magában foglalhasson e tagállamban kiszabott büntetéseket, valamint valamely más tagállamban kiszabott és Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismert büntetéseket.

22. A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt kifejti, hogy a büntető törvénykönyv 114a. cikkével összefüggésben értelmezett 85. cikkének 4. §-a értelmében az összbüntetési ítélet nem foglalja magában a más tagállam büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága által kiszabott büntetéseket.

23. A lengyel jog által előírt összbüntetési eljárást illetően a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az ezen eljárás végén hozott ítélet az ügy érdemben történő elbírálásának és végrehajtásának határmezsgyéjén helyezkedik el és jogerős ítéletekben kiszabott büntetésekre terjed ki, továbbá a célja az azon elkövetett bűncselekményekre adott jogi válasz bizonyos „korrekciója”, amelyeket egy eljárásban lehetett volna elbírálni, és ezért a büntetés észszerűsítését szolgálja, az összbüntetési ítélet azonban nem érinti a szóban forgó különálló ítéleteket. Nem érinti különösen az adott bűncselekmény elkövetője bűnösségének az ügy érdemében hozott ítéletben szereplő megállapítását.

24. A kérdést előterjesztő bíróság szerint egyrészről az egyes tagállamokban kiszabott és más tagállamban történő végrehajtás céljából elismert büntetéseknek, másrészről pedig az ezen tagállamban kiszabott büntetéseknek együtt összbüntetési ítélet keretében történő figyelembevétele lehetőséget biztosít azon személy valamennyi büntetendő cselekményének értékelésére, akivel szemben több büntetést szabtak ki. Ez hozzájárul egy „közös igazságszolgáltatási térség” kialakításához.

25. Egyébiránt, amennyiben egy adott tagállamban hozott ítéletet valamely más tagállamban történő végrehajtása céljából a 2008/909 kerethatározatban foglaltaknak megfelelően elismernek, a kérdést előterjesztő bíróság szerint úgy tekintendő, hogy ez az ítélet azon eljárási és végrehajtási döntések alapjául szolgál, amelyekre azon tagállam bírósága kötelezett, ahol az ítéletet végre kell hajtani. Így a másik tagállamban történő végrehajtás céljából elismert ítélet e tagállam jogrendjének részévé válik, és e jogrend szabályozása alapján kell végrehajtani, ami a 2008/909 kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdéséből is egyértelműen következik.

26. Végül a kérdést előterjesztő bíróság szerint az, hogy nem hozható a valamely tagállamban kiszabott és egy másik tagállamban történő végrehajtás céljából elismert büntetéseket figyelembe vevő összbüntetési ítélet, azt jelenti, hogy az az állampolgár, akit egy tagállamon belül ítéltek el több alkalommal, kedvezőbb helyzetben van, mint az az állampolgár, akit különböző tagállamokban ítéltek el. A hasonló helyzetben lévő polgárok számára ugyanis uniós szinten egyenlő bánásmódot kell biztosítani.

27. E körülmények között a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a[2008/675 kerethatározat] 3. cikkének (3) bekezdését, amely szerint »[a] más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteknek az (1) bekezdésben előírtak szerinti figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával«, hogy e rendelkezés szerinti változtatásnak minősül nemcsak a[valamely tagállam]ban hozott ítélettel kiszabott büntetés összbüntetési ítéletbe foglalása, hanem az is, ha ilyen ítéletbe a[másik tagállam]ban hozott ítélettel kiszabott, végrehajtás céljából átvett büntetést foglalnak bele, összbüntetési ítéletként?

2) A [2008/909 kerethatározat] végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást leíró 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében, valamint 19. cikké[ben] […] foglalt rendelkezései alapján, amely utóbbi szerint »[m]ind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat« (az (1) bekezdés) [, és hogy] »[a]z ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat« (a (2) bekezdés), továbbá 17. cikke (1) bekezdésének első mondata alapján, amely szerint »[a] büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza«, lehetséges-e olyan összbüntetési ítéletet hozni, amely magában foglalná a[valamely tagállam]ban hozott, végrehajtás céljából a[másik tagállam] által kiszabott büntetést, egy ezen államban hozott ítélettel, összbüntetési ítélet keretében?”

28. Írásbeli észrevételeket a lengyel, a cseh, a spanyol és a magyar kormány, valamint az Európai Bizottság nyújtott be. A lengyel, a cseh és a spanyol kormány, valamint a Bizottság az előírt határidőn belül válaszolt a Bíróság által nekik írásbeli megválaszolás céljából feltett kérdésekre.

IV. Elemzés

29. A kérdést előterjesztő bíróság egyrészről a 2008/675 kerethatározat 3. cikke (3) bekezdésének, másrészről pedig a 2008/909 kerethatározat 8. cikke (2)–(4) bekezdésének, 17. cikke (1) bekezdése első mondatának és 19. cikkének értelmezését kéri a Bíróságtól.

30. A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy e rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, ha azon tagállam bírósága, amelyben a 2008/909 kerethatározatnak megfelelően egy másik tagállam bírósága által kiszabott szabadságvesztés-büntetést végre kell hajtani, az e két tagállam bíróságai által kiszabott büntetéseket magában foglaló összbüntetési ítéletet hoz.

31. A kérdést előterjesztő bíróság az említett rendelkezések értelmezéséről kér felvilágosítást, pontosítva, hogy a büntető törvénykönyv 114a. cikkével összefüggésben értelmezett 85. cikkének 4. §-a kizárja összbüntetési ítélet meghozatalát, amennyiben az más tagállam bírósága által kiszabott ítéletet foglalna magában.

32. Mielőtt állást foglalnék arról, hogy a büntetések összbüntetésbe foglalása iránti kérelem tárgyában eljáró tagállami bíróságnak figyelembe kell-e vennie a valamely másik tagállam bírósága által kiszabott korábbi büntetést, az ezen eljárástípusra vonatkozó néhány észrevételt kell megfogalmazni.

A. A büntetések összbüntetésbe foglalásával kapcsolatos előzetes észrevételek

33. A büntetések összbüntetésbe foglalását, amelyre Lengyelországban összbüntetési eljárás formájában kerül sor, általában bűncselekmények anyagi halmazata esetén kell alkalmazni. A bűncselekmények anyagi halmazata arra a helyzetre terjed ki, amelyben egy adott személy több bűncselekményt követ el, amelyeket nem szakít meg egy jogerős büntetőítélet. Az érintett személyt e különböző cselekmények miatt külön eljárásokban ítélhetik el, amelyek adott esetben különböző tagállamok bíróságai előtt folyhatnak. A büntetések összbüntetésbe foglalása tehát lehetővé teszi annak biztosítását, hogy egységesen kezeljék azokat az eseteket, amelyekben a halmazatot alkotó bűncselekményeket ugyanazon eljárásban bírálják el, illetve azokat az eseteket, amelyekben e bűncselekményeket külön bírálják el.

34. Az eredeti büntetések összbüntetésbe foglalása abban áll, hogy egyetlen büntetést szabnak ki, amelynek mértéke a legsúlyosabban büntetendő bűncselekményért előírt eredeti büntetésnek felel meg, amely így „magába olvasztja” a többi bűncselekményért előírt eredeti büntetéseket, amelyeket a legsúlyosabb büntetésben benne foglaltként kell elemezni. Az elítélt csak ezt a büntetést fogja letölteni. E tekintetben jogi fikcióról van szó, amelynek alapján úgy tekinthető, hogy ily módon valamennyi büntetést egybefoglaltan, egyidejűleg hajtják végre. A büntetések összbüntetésbe foglalása ennélfogva lehetővé teszi, hogy elkerüljék az eredeti büntetések egyszerű összeadását, amely abban áll, hogy a halmazatot alkotó minden egyes bűncselekményhez kapcsolódó büntetést kiszabják, és azokat így külön, kumulatív módon hajtják végre. Erre az összbüntetésbe foglalásra sor kerülhet a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletben, amennyiben több bűncselekményt egyetlen eljárásban bírálnak el, vagy az összbüntetési eljáráshoz hasonló eljárásban, amennyiben több bűncselekményt külön eljárásokban bírálnak el.

35. Mivel a büntetések összbüntetésbe foglalása elkerüli a büntetések matematikai összeadását, olyan mechanizmust jelent, amely lehetővé teszi azon büntetések időtartamának csökkentését, amelyeket azon személynek végül le kell majd töltenie, aki több, halmazatot alkotó bűncselekményt követett el, és akit következésképpen többször ítéltek el. E mechanizmus ekképpen korrigálja a büntetések halmozódásának az arányosság elvével potenciálisan ellentétes hatásait. Azon az elgondoláson alapul, hogy a tisztán matematikai összeadás ellentétes lenne a büntetésnek a modern büntetési rendszerben jellemző egyik fő rendeltetésével, tudniillik az elítélt személyek társadalmi beilleszkedésének elősegítésével. E tekintetben a büntetés egyéniesítése elvének végrehajtásáról van szó, amely a kiszabott büntetések egyszerű matematikai összeadásával ellentétben lehetővé teszi az elítélt magatartásának, személyiségének, valamint anyagi, családi és szociális helyzetének figyelembevételét.[6]

36. A büntetések végrehajtásának szakaszában szükségesnek tűnhet tehát a halmozódás negatív hatásainak korrigálása. A büntetőbíróságoknak e tekintetben meg kell őrizniük mérlegelési szabadságukat annak érdekében, hogy a külön eljárásokban kiszabott büntetések végrehajtásának keretében meg lehessen teremteni a hatékony megtorlás és az elítélt személyek társadalmi beilleszkedésére irányuló célkitűzés közötti egyensúlyt. E szakaszban már nem annak értékeléséről van szó, hogy a terhelt bűncselekmény elkövetésében bűnös-e, és ha igen, a terhére rótt magatartásra figyelemmel milyen büntetés lenne megfelelő. A büntetések összbüntetésbe foglalására irányuló olyan eljárásban, amelyre a büntetések egyetlen tagállam területén történő végrehajtásának szakaszában kerül sor, a bíróság feladata abban áll, hogy olyan összbüntetést határozzon meg, amely nem akadályozza a hatékony megtorlás követelményét, és a szükséges egyéniesítés révén egyaránt tiszteletben tartja a büntetések arányosságának elvét és a büntetés társadalmi beilleszkedésre irányuló rendeltetését. A bíróság így mozgástérrel rendelkezik, mivel neki kell meghatároznia az összbüntetés mértékét. Értékelése e tekintetben különböző szempontoktól függhet, így többek között az egyes elítélésekhez vezető ügyek körülményeitől, az elkövető személyiségétől, valamint a bűncselekmények jellegétől, számától és súlyától.

37. Ha a belső jog a büntetések összbüntetésbe foglalására irányuló eljárást ír elő, a bíróságnak a feladatát a 2008/675 kerethatározat által meghatározott szabályok szerint és korlátok között kell ellátnia, akár egyetlen tagállamban került sor a büntetőeljárásokra, akár több tagállamban. A büntetések összbüntetésbe foglalása iránti kérelem tárgyában eljáró bíróság feladatára tehát e kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésében rögzített sajátos követelmény vonatkozik, tudniillik az, hogy az e bíróság által meghozandó határozat nem érintheti a más tagállamban hozott büntetőítéletet.

B. Az összbüntetési eljárás

38. A lengyel jogrendben az összbüntetés kiszabásának jogi eszközét alkalmazzák a bűntettek, vétségek és adóbűncselekmények anyagi halmazata esetének kezelésére.

39. Az összbüntetés egy különös büntetés formájában jelenik meg, amelyet egy adott személy több bűncselekményben való bűnösségére és az ezen egyes bűncselekmények miatt kiszabott büntetésekre (eredeti büntetések) vonatkozó határozatokat követően szabnak ki. Arról az eljáró bíróság az eredeti büntetések alapján határoz. Összbüntetés akkor szabható ki, ha a szóban forgó eredeti büntetések végrehajthatóak, és azokat teljes egészében még nem hajtották végre. Következésképpen egy teljes egészében már végrehajtott büntetést nem lehet más büntetésekkel összbüntetésbe foglalni.

6 Lásd e tekintetben: Bot főtanácsnok Beshkov ügyre vonatkozó indítványa (C-171/16, EU:C:2017:386), ahol a főtanácsnok jelzi, hogy „[a]z olyan időszak alatt elkövetett bűncselekmények miatt kiszabott büntetések matematikai összeadása, amelynek során sem figyelemfelhívás, sem felelősségre vonás nem történt, a leggyakrabban aránytalannak tűnhet az elkövető személyiségére és a cselekmények elkövetésének körülményeire nézve, így tehát igazságtalannak is. Az igazságtalan büntetés inkább vonja maga után a lázadást, tehát a visszaesést, mintsem a javulást. Ez igazolja a bíróságnak biztosított mérlegelési jogot a szükséges egyéniesítés területén, és a törvényben meghatározott korlátok között azt, hogy a lehető legjobban kombinálja az elkövető ezen életszakaszában elkövetett bűncselekményekre kiszabható büntetéseket” (49. pont).

40. Az eljáró bíróság feladata, hogy a nemzeti jogszabályok által meghatározott keretek között és a körülményektől, például az érintett egészségi állapotától és magatartásától, valamint a bűncselekmények tárgyi, időbeli és személyi közelségétől függően értékelje az összbüntetés mértékét.

41. Amikor több bűncselekmény miatt több eljárásra került sor, összbüntetés egy összbüntetéshez vezető új eljárás keretében szabható ki a különböző büntetőítéletekkel kiszabott eredeti büntetések alapján. Ezt az eljárást az indokolja, hogy a több bűncselekményt elkövető személy, akivel szemben több eljárás volt folyamatban, nem kerülhet hátrányos helyzetbe azokhoz az elkövetőkhöz képest, akiknek a bűncselekményeit egyetlen eljárás keretében bírálják el. Az összbüntetési ítélet meghozatala következésképpen lehetővé teszi az e két helyzet közötti egyenlő bánásmód helyreállítását. Egyébiránt az összbüntetési ítélet tárgyát csak az összbüntetés meghatározása képezi, az érintett személy bűnössége nem.

42. A jelen ügyben egy olyan helyzetről van szó, amelyben az összbüntetési eljárás egy lengyel bíróság által kiszabott büntetésre és egy másik tagállam bírósága által kiszabott büntetésre vonatkozik. Márpedig, amint azt korábban jeleztem, a büntető törvénykönyv 85. cikke 4. §-ának és 114a. cikkének együttes alkalmazása kizárni látszik annak lehetőségét, hogy az összbüntetéssel kapcsolatos rendelkezéseket a más tagállamok bíróságai által hozott határozatokra alkalmazzák. Ebből következik, hogy a lengyel jog szerint a más tagállamok bíróságai által kiszabott eredeti büntetéseket a lengyel bíróságok által kiszabott büntetésekkel halmozott módon kell végrehajtani. Amennyiben valakit egy másik tagállamban ítéltek el, és a büntetésének végrehajtását a 2008/909 kerethatározatnak megfelelően Lengyelországnak adták át, e személy önmagában a lengyel jog alapján tehát nem hivatkozhat az összbüntetési ítélettel és az összbüntetés kiszabásával kapcsolatos nemzeti szabályokra, hanem ezt a büntetést a rá Lengyelországban kiszabott büntetésekkel halmozott módon kell végrehajtani, nem pedig egyidejűleg, összbüntetés útján.

43. A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések lényege az, hogy a lengyel jogban ily módon követett megközelítés összeegyeztethető-e a 2008/675 kerethatározat és a 2008/909 kerethatározat által rögzített szabályokkal. Pontosabban, amikor a más tagállam bírósága által kiszabott büntetés végrehajtását átadják annak a tagállamnak, ahol az összbüntetési eljárásra sor kerül, hogyan kell összehangolni a 2008/675 kerethatározat és a 2008/909 kerethatározat által rögzített szabályokat? Az összbüntetési eljárást lefolytató bíróság köteles-e az uniós jog alapján az összbüntetés meghatározása érdekében figyelembe venni a más tagállamban kiszabott büntetést, amint azt tenné, ha nemzeti büntetésről lenne szó?

44. Emlékeztetek arra, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő összbüntetési eljárás keretében megállapítást nyert, hogy a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) által 2017. február 15-én hozott, AV-vel szemben szabadságvesztés-büntetést kiszabó ítéletet a kérdést előterjesztő bíróság 2018. január 12-i határozata a Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismerte, és annak Lengyelországban történő végrehajtása 2021. november 29-ig folyamatban van. Az e büntetésre is kiterjedő összbüntetési eljárás 2018. július 31-én indult AV kérelmére. A kérdést előterjesztő bíróság 2010. február 24-i ítéletével kiszabott büntetés szintén végrehajtható, azt AV-nek 2021. november 29-től 2030. március 30-ig kell letöltenie. E bíróság egyébiránt jelzi, hogy 2014-ben már hozott összbüntetési ítéletet, amely többek között egy másik német bíróság által kiszabott és Lengyelországban végrehajtott szabadságvesztés-büntetésre terjedt ki. Ez az összbüntetési ítélet időközben jogerőre emelkedett.

45. Amint azt korábban jeleztem, a lengyel jog által előírt összbüntetési eljárást illetően a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az ezen eljárás végén hozott ítélet az ügy érdemben történő elbírálásának és végrehajtásának határmezsgyéjén helyezkedik el és jogerős ítéletekben kiszabott büntetésekre terjed ki, továbbá a célja az azon elkövetett bűncselekményekre adott jogi válasz bizonyos

„korrekciója”, amelyeket egy eljárásban lehetett volna elbírálni, és ezért a büntetés észszerűsítését szolgálja, az összbüntetési ítélet azonban nem érinti a szóban forgó különálló ítéleteket. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az összbüntetési ítélet nem érinti különösen az adott bűncselekmény elkövetője bűnösségének az ügy érdemében hozott ítéletben szereplő megállapítását.

46. E tekintetben a 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítéletből[7] kitűnik, hogy az összbüntetési eljárás nem érinti a bűnösség korábbi határozatokkal való megállapítását, amely jogerősen megtörtént.[8] A Bíróság szerint az ilyen ítélet a kiszabott büntetés vagy büntetések időtartamát változtatja meg.[9] Ezért az ilyen jellegű, a szabadságvesztés-büntetés mértékének meghatározására vonatkozó eljárást meg kell különböztetni az ilyen büntetés végrehajtásának részletes szabályaira vonatkozó intézkedésektől.[10]

47. A Bíróság azt is megállapította, hogy egy ilyen eljárás, amely az érintettel szemben korábban kiszabott egy vagy több büntetést egyetlen új büntetésbe foglalja, szükségképpen kedvezőbb eredményhez vezet az érintettre nézve. Többszörös elítélés esetén ugyanis, amelyek mindegyike büntetés kiszabását tartalmazta, a kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalhatók, amely rövidebb időtartamú, mint a korábbi különböző határozatokkal kiszabott különböző büntetések összege.[11] A lengyel jogban előírt összbüntetési ítélet túlterjed egy „pusztán formális és számtani műveleten”, és az összbüntetés meghatározása tekintetében mérlegelési mozgásteret biztosít a hatáskörrel rendelkező bíróság részére.[12]

48. Hangsúlyozom, hogy az összbüntetési eljárás a tagállamok hatáskörébe tartozik. Mindazonáltal, amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, a tagállamok e hatáskörüket az uniós jog tiszteletben tartása mellett kötelesek gyakorolni.[13] Ennélfogva azon tagállamoknak, amelyek úgy döntenek, hogy nemzeti jogszabályaikban ilyen eljárást írnak elő, tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot, és különösen a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén elfogadott eszközöket, például a 2008/675 és a 2008/909 kerethatározatot. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség szellemére tekintettel kétséges egy tagállam olyan jogszabályának az uniós joggal való összeegyeztethetősége, amely az összbüntetési eljárás keretében a korábbi büntetések figyelembevételét kizárólag az e tagállam bíróságai által kiszabott ítéletekre korlátozza.

C. A 2008/675 kerethatározat alkalmazhatósága

49. A 2008/675 kerethatározat, amint az az 1. cikkének (1) bekezdéséből és 3. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéletek figyelembevételére vonatkozó minimumkötelezettséget ír elő a tagállamok számára annak érdekében, hogy e határozatokhoz azonos hatályt fűzzenek, mint amely a belső jog értelmében a korábbi nemzeti büntetőítéletekhez kapcsolódik. A cél az, hogy az érintett személy ellen eltérő cselekmények miatt indult új büntetőeljárás során lehetővé váljon e személy büntetett előéletének értékelése.

50. Kétségtelen, hogy a 2008/675 kerethatározatnak nem célja a más tagállamokban hozott bírósági ítéletek egy adott tagállamban való végrehajtása, amint azt a (6) preambulumbekezdése jelzi is.

51. Ezzel együtt egyértelmű, hogy a korábbi büntetőítéletek figyelembevételére sor kerülhet azok végrehajtásának szakaszában.

7 C-271/17 PPU, EU:C:2017:629.

8 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítélet (C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 84. pont).

9 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítélet (C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 85. pont).

10 Uo.

11 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítélet (C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 86. pont).

12 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítélet (C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 88. pont).

13 Lásd ebben az értelemben különösen: 1998. november 24-i Bickel és Franz ítélet (C-274/96, EU:C:1998:563, 17. pont). Lásd még: 2020. április 2-i Ruska Federacija ítélet (C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52. Ez következik a 2017. szeptember 21-i Beshkov ítéletből.[14]

53. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a Bíróság megállapította, hogy a 2008/675 kerethatározatot úgy kell értelmezni, hogy az alkalmazandó arra a nemzeti eljárásra, amelynek tárgya olyan összbüntetésbe foglalt szabadságvesztés-büntetés végrehajtás céljából történő kiszabása, amely figyelembe veszi az e személlyel szemben a nemzeti bíróság által kiszabott büntetést, valamint a valamely másik tagállam bírósága által ugyanezen személlyel szemben eltérő cselekmények miatt hozott korábbi büntetőítéletben kiszabott büntetést is.[15]

54. E következtetés alátámasztásaként a Bíróság először megjegyezte, hogy e kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e kerethatározat célja azon feltételek meghatározása, amelyek alapján az egyik tagállamban valamely személlyel szemben hozott korábbi büntetőítéleteket figyelembe veszik a valamely másik tagállamban ugyanezen személy ellen, eltérő cselekmények alapján indult új büntetőeljárás során.[16]

55. Ebből a célból e kerethatározat (5) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy ilyen esetben a valamely más tagállamban hozott olyan korábbi büntetőítéleteket, amelyekkel kapcsolatban a kölcsönös jogsegélyről vagy a bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréjéről szóló hatályos eszközök értelmében információkat szereztek, egyfelől ugyanolyan mértékben vegyék figyelembe, mint amennyire a korábbi nemzeti büntetőítéleteket a nemzeti jog alapján figyelembe veszik, és másfelől, hogy azokhoz ugyanolyan hatály fűződjön, mint amilyen e jog szerint ez utóbbi büntetőítéletekhez fűződik, akár ténybeli hatásról, akár eljárásjogi vagy anyagi jogi hatályról legyen szó.[17]

56. A Bíróság ezt követően megállapította, hogy a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e kötelezettség fennáll a tárgyalás előtti szakasz, a tárgyalás, és a büntetőítélet végrehajtása során, különösen az alkalmazandó eljárási szabályok tekintetében, ideértve a bűncselekmény meghatározására, a büntetés típusára és mértékére, valamint a határozat végrehajtására vonatkozó szabályokat is. Ekképpen e kerethatározat (2) és (7) preambulumbekezdésében az szerepel, hogy a nemzeti bíróság számára lehetővé kell tenni a más tagállamokban hozott ítéletek figyelembevételét, többek között a büntetések végrehajtása megfelelő módjának meghatározása érdekében, továbbá hogy e büntetőítéletek hatálya azonos kell hogy legyen a nemzeti határozatok hatályával az eljárás fent említett összes szakaszában.[18]

57. A Bíróság ebből végül ezt a következtetést vonta le, hogy a 2008/675 kerethatározat nemcsak a terhelt esetleges bűnösségének meghatározásával és megállapításával összefüggő eljárásokra alkalmazandó, hanem a büntetés végrehajtásával kapcsolatos eljárásokra is, amelyekhez figyelembe kell venni a valamely másik tagállamban korábban hozott büntetőítéletben kiszabott büntetést is. A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy az adott ügyben a Trayan Beshkov által indított, összbüntetés kiszabására irányuló eljárás e második kategóriába tartozott, amely folytán az e kerethatározat hatálya alá tartozott.[19]

58. A fentiekből különösen az következik, hogy az említett kerethatározat főszabály szerint azokra a helyzetekre vonatkozik, amelyekben újabb büntetőeljárás indul a valamely másik tagállamban korábban már elítélt személlyel szemben. Az „újabb büntetőeljárás” kifejezés magában foglalja a tárgyalás előtti szakaszt, a tárgyalást és a büntetőítélet végrehajtását.[20]

14 C-171/16, a továbbiakban: Beshkov ítélet, EU:C:2017:710.

15 Lásd: Beshkov ítélet (29. pont).

16 Lásd: Beshkov ítélet (25. pont).

17 Lásd: Beshkov ítélet (26. pont).

18 Lásd: Beshkov ítélet (27. pont).

19 Lásd: Beshkov ítélet (28. pont).

20 Lásd: 2018. július 5-i Lada ítélet (C-390/16, EU:C:2018:532, 30. pont).

59. A 2008/675 kerethatározat alkalmazásában és a Bíróság által a Beshkov ítéletben megállapítottakhoz hasonlóan megjegyzendő, hogy az összbüntetésnek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárásban történő meghatározására a büntetőítéletek végrehajtásának szakaszában kerül sor, amely folytán e kerethatározat az ilyen eljárás lefolytatása során alkalmazandó. E nemzeti eljárás keretében, amelynek tárgya az összbüntetésbe foglalt szabadságvesztés-büntetés mértékének a végrehajtás céljából történő meghatározása, merül fel a kérdés, hogy figyelembe kell-e venni a más tagállamban korábban hozott büntetőítélettel kiszabott büntetést.

60. Egyébiránt, noha a 2008/675 kerethatározatnak a (6) preambulumbekezdésének szövege szerint „nem célja a más tagállamokban hozott bírósági ítéletek egy adott tagállamban való végrehajtása”, e kerethatározatban semmi arra utaló támpontot nem látok, hogy a más tagállamokban hozott büntetőítéletek valamely tagállam bíróságai általi figyelembevétele ne vonatkozna olyan büntetőítéletre, amelynek végrehajtását a 2008/909 kerethatározatnak megfelelően átadták e tagállamnak. Ha ugyanis az uniós jogalkotó ezt a helyzetet ki kívánta volna zárni a 2008/675 kerethatározat hatálya alól, ezt kifejezetten jelezte volna. Márpedig e kerethatározat (14) preambulumbekezdése, amelyre a későbbiekben még visszatérek, épp ellenkezőleg, e jogalkotó azon szándékát fejezi ki, hogy e kerethatározat hatálya alá vonja azt a helyzetet, amelyben valamely büntetőítélet végrehajtását az ítélethozatal szerinti államtól eltérő tagállamnak adták át.

61. Mivel a 2008/675 kerethatározatnak egy, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló eljárásra történő alkalmazhatósága véleményem szerint fennáll, most meg kell vizsgálni, hogy e kerethatározattal ellentétes-e az, hogy egy Lengyelországban indult összbüntetési eljárás keretében figyelembe vegyenek egy más tagállamban hozott korábbi büntetőítéletet, amelynek végrehajtását Lengyelországnak adták át, vagy épp ellenkezőleg, e kerethatározat megköveteli ezt.

D. Az összbüntetési eljárás összeegyeztethetősége a 2008/675 kerethatározattal

62. A 2008/675 kerethatározat (2) preambulumbekezdése kimondja, hogy e kerethatározat célja az annak jogalapját képező EK 31. cikket felváltó EUMSZ 82. cikk (1) bekezdésében előírt, a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerése elvének megvalósítása. Amint azt a (3) preambulumbekezdése jelzi, az említett kerethatározat „célja az, hogy a más tagállamokban hozott büntetőítéletek figyelembevételére vonatkozóan minimumkötelezettséget írjon elő a tagállamok számára”.

63. Abban az esetben, ha ugyanazon személlyel szemben különböző cselekmények miatt több tagállamban több büntetőeljárást folytattak le, a 2008/675 kerethatározat egyik alapelvét a (8) preambulumbekezdése szerint az jelenti, hogy „lehetőség szerint el kell kerülni, hogy az érintett személy kedvezőtlenebb bánásmódban részesüljön annál, mint ha a korábbi ítélet nemzeti ítélet lett volna”.

64. Ennek érdekében e kerethatározat azt az elvet rögzíti, hogy az új büntetőeljárás lefolytatása szerinti tagállamban – az egyenértékűség elvének tiszteletben tartásával – figyelembe kell venni a más tagállamban hozott büntetőítéletet. Az említett kerethatározatnak azonban nem célja a nemzeti jogszabályok által a korábbi büntetőítéletekre vonatkozóan meghatározott következmények harmonizálása.

65. A 2008/675 kerethatározat elfogadása során az uniós jogalkotó a kerethatározat (4) preambulumbekezdésében kifejezésre jutó azon megállapításból indult ki, amely szerint „[e]gyes tagállamok hatályt fűznek a más tagállamokban hozott büntetőítéletekhez, míg más tagállamok csak a saját bíróságaik által hozott büntetőítéleteket veszik figyelembe”.

66. E kerethatározat (5) preambulumbekezdése ezért a következőképpen folytatja: „Meg kell erősíteni azt az elvet, amely szerint a tagállamok kötelesek a saját bíróságaik által, a nemzeti jogszabályokkal összhangban hozott büntetőítéletekkel azonos hatályt fűzni a más tagállamokban hozott büntetőítéletekhez, függetlenül attól, hogy a nemzeti jog azokat a hatályokat eljárásjogi, anyagi jogi vagy ténykérdésnek tekinti-e […]” Azt a bíróságot, amelynek az új büntetőeljárásban határoznia kell, a 2008/675 kerethatározat alapján tehát arra vonatkozó kötelezettség terheli, hogy a valamely más tagállamban hozott határozathoz olyan hatályt fűzzön, amely „azonos kell legyen a nemzeti határozatok hatályával”, mégpedig „a büntetés végrehajtása során” is. [21]

67. E kerethatározat tehát az új büntetőeljárás – a jelen esetben összbüntetési ítélet meghozatalára irányuló eljárás – lefolytatása szerinti tagállam bíróságai által hozott büntetőítéletek és a valamely más tagállam bíróságai által hozott büntetőítéletek egyenértékűségének elvét rögzíti. Az egyenértékűség ezen elve ahhoz vezet, hogy e büntetőítéletek azonos joghatásokkal járnak, mint amelyek a nemzeti büntetőítéletekből erednek. Ezért az új büntetőeljárásban eljáró bíróság főszabály szerint köteles ugyanúgy figyelembe venni a valamely más tagállam bírósága által hozott korábbi határozatot, mint ahogy a saját tagállamának bírósága által hozott határozatot figyelembe venné, annak érdekében, hogy e határozat kiváltsa a törvény által az elítélt személy büntetett előéletéhez kapcsolt joghatásokat.

68. Amint azt Bot főtanácsnok a Beshkov ügyben ismertetett indítványában [22] megjegyezte, ez a követelmény „egyértelműen kapcsolódik a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósításához, és ezáltal a kölcsönös elismeréshez, amely nemcsak a külföldi határozat figyelembevételét írja elő, hanem annak tiszteletben tartását is”. [23] A Bíróság szerint a 2008/675 kerethatározat így „jelentős többletértéket képvisel az európai igazságszolgáltatási térségen belüli büntetőjogi rendszerek és bírósági határozatok iránti kölcsönös bizalom előmozdítása tekintetében, mivel ösztönzi olyan igazságügyi kultúra kialakulását, amelyben főszabály szerint figyelembe kell venni a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteket”. [24]

69. A lengyel jogszabály első látásra ellentétesnek tűnik az uniós jogalkotó így kinyilvánított akaratával és sérteni látszik a kölcsönös elismerés elvét. Mindazonáltal meg kell vizsgálni, hogy az alapeljárás konkrét összefüggésében a más tagállamok bíróságai által hozott büntetőítéletek figyelembevételének kizárása megfelel-e a 2008/675 kerethatározattal rögzített szabályoknak.

70. Az uniós jogalkotó e kerethatározat 3. cikkének (3)–(5) bekezdésében korlátozta a valamely más tagállamban hozott korábbi büntetőítéletek új büntetőeljárás során – az egyenértékűség elvének megfelelően – történő figyelembevételére vonatkozó kötelezettséget.

71. Közelebbről, az említett kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteknek az (1) bekezdésben előírtak szerinti figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával”. E rendelkezés így fenntartást fogalmaz meg, amely szerint a más tagállamban hozott büntetőítéletek figyelembevétele nem sértheti ezeket az ítéleteket. A külföldi határozatok jogereje megőrzésének szükségességét fejezi ki.

21 Lásd a 2008/675 kerethatározat (7) preambulumbekezdését.

22 C-171/16, EU:C:2017:386.

23 Bot főtanácsnok Beshkov ügyre vonatkozó indítványa (C-171/16, EU:C:2017:386, 54. pont); Bot főtanácsnok Lada ügyre vonatkozó indítványa (C-390/16, EU:C:2018:65, 77. pont).

24 Lásd: 2018. július 5-i Lada ítélet (C-390/16, EU:C:2018:532, 36. pont).

72. Így, amikor valamely nemzeti bíróság új büntetőeljárás keretében egy korábbi külföldi határozatot vesz figyelembe, e határozatot nem változtathatja meg. A be nem avatkozás ezen elvének megfelelően az újonnan eljáró bíróság nem változtathat azon, amit a másik tagállam bírósága megállapított. Ennek az újonnan eljáró bíróságnak – az egyenértékűség elvének megfelelően – egyszerűen csak azokat a jogkövetkezményeket kell kapcsolnia a korábbi külföldi határozathoz, amelyek egy korábbi nemzeti határozathoz fűződnének.[25] Mindent összevetve a más tagállamokban korábban hozott büntetőítéleteket úgy kell figyelembe venni, ahogyan azokat meghozták.[26]

73. A Bíróság a be nem avatkozás ezen elvét alkalmazva állapította meg a Beshkov ítéletben, hogy „a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az azt előíró nemzeti szabályozás, hogy a nemzeti bíróság, amely olyan összbüntetésbe foglalt szabadságvesztés-büntetés végrehajtás céljából történő kiszabására irányuló kérelem ügyében jár el, amely többek között figyelembe veszi a valamely másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítélet keretében kiszabott büntetést, e célból megváltoztatja ez utóbbi büntetés végrehajtási módját”.[27]

74. Közelebbről, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy „a nemzeti bíróság ugyanezen kerethatározat értelmében nem vizsgálhatja felül és nem változtathatja meg a valamely másik tagállamban korábban hozott, és már végrehajtott büntetőítélet végrehajtási módját, többek között úgy, hogy visszavonja az e határozatban kiszabott büntetés felfüggesztett jellegét, és átalakítja azt végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre. Nem rendelheti el ezen az alapon az ekképpen megváltoztatott büntetés újbóli végrehajtását sem”.[28]

75. Egyébiránt a Bíróság a 2018. július 5-i Lada ítéletében[29] pontosította, hogy „még ha a 2008/675 kerethatározattal ellentétes is az olyan felülvizsgálat, […] amely a bűncselekmény átminősítéséhez és a valamely más tagállamban kiszabott büntetés átalakításához vezethet, meg kell állapítani, hogy ez a kerethatározat nem képezi akadályát annak, hogy az újabb büntetőeljárást lefolytató tagállam meghatározza a valamely másik tagállamban hozott büntetőítélet figyelembevételének konkrét módját, mivel ennek pontosítása csupán annak meghatározását szolgálja, hogy ezekhez a büntetőítéletekhez a korábbi nemzeti büntetőítéletekével megegyező hatály fűződhet-e a nemzeti jogszabályok értelmében”.[30] A Bíróság szerint „a valamely más tagállamban hozott korábbi büntetőítélethez azonos joghatásokat fűző, a 2008/675 kerethatározat (13) preambulumbekezdésében meghatározott határozat meghozatala a konkrét helyzet fényében elvégzett, eseti jellegű vizsgálatot tesz szükségessé. Ennek lehetősége nem indokolhatja a valamely más tagállamban hozott büntetőítélet hatályának elismerésére irányuló, olyan különleges eljárás lefolytatását, amely egyfelől az említett büntetőítéletek újabb büntetőeljárásban történő figyelembevételéhez szükséges, másfelől pedig az elkövetett bűncselekmény átminősítéséhez és a kiszabott büntetés átváltoztatásához vezethet”.[31]

76. Ennek pontosítását követően úgy vélem, hogy a lengyel és a cseh kormány által állítottakkal ellentétben a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésével nem ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás lefolytatása. Ahhoz ugyanis, hogy ez legyen a helyzet, még azt kellene bizonyítani, hogy a más tagállamban hozott korábbi büntetőítéletek ilyen összefüggésben történő figyelembevétele „a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak [a] […] megváltoztatásával” jár. Egyébiránt megjegyzem, hogy a Bíróság a Beshkov ítéletben nem azt állapította meg, hogy maga a szóban forgó nemzeti eljárás ellentétes a

25 Lásd: Bot főtanácsnok Beshkov ügyre vonatkozó indítványa (C-171/16, EU:C:2017:386, 55. és 56. pont).

26 Lásd: Beshkov ítélet (37. és 44. pont); 2018. július 5-i Lada ítélet (C-390/16, EU:C:2018:532, 39. pont).

27 Lásd: Beshkov ítélet (47. pont).

28 Lásd: Beshkov ítélet (46. pont).

29 C-390/16, EU:C:2018:532.

30 Lásd: 2018. július 5-i Lada ítélet (C-390/16, EU:C:2018:532, 40. pont).

31 Lásd: 2018. július 5-i Lada ítélet (C-390/16, EU:C:2018:532, 45. pont).

2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésével, hanem azzal csupán annyiban ellentétes, amennyiben ezen eljárás lefolytatása az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy konkrét körülményei között azzal a következménnyel járt, hogy sértette a külföldi büntetőítélet integritását, mivel visszavonta az ezen ítéletben kiszabott büntetés felfüggesztett jellegét.

77. Fontos pontosítani, hogy a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdését e kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amely kimondja, hogy „[e]gy ítélet vagy annak végrehajtása közti kölcsönhatás többek között olyan helyzetekre terjed ki, amikor – a második tagállam nemzeti joga szerint – egy korábbi ítéletben kiszabott büntetést olyan mértékben kell belefoglalni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetésbe, vagy olyan mértékben kell azt összevonni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetéssel, amilyen mértékben az első büntetés végrehajtására még nem került sor vagy annak végrehajtását nem ruházták át a második tagállamra”.

78. Ahhoz hasonlóan, mint amit a Bizottság a Bíróság által feltett kérdésekre adott írásbeli válaszában jelez, úgy vélem, hogy a 2008/675 kerethatározat 3. cikke (3) bekezdésének és (14) preambulumbekezdésének együttes olvasata nem zárja ki kategorikusan a külföldön hozott korábbi büntetőítéleteknek az összbüntetés kiszabására irányuló nemzeti eljárásokban történő figyelembevételét, azonban megköveteli annak egyedi vizsgálatát, hogy az összbüntetés kiszabása az érintett esetben a korábbi ítéletbe vagy annak végrehajtásába való beavatkozásnak minősülne-e.

79. Amint azt a Bizottság a Bíróság kérdéseire adott írásbeli válaszában helytállóan megjegyzi, a 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdése két szempontból is releváns. Először is megerősíti, hogy az összbüntetés kiszabásának esetei önmagában véve nincsenek kizárva e kerethatározat hatálya alól. Másodszor, ebből a preambulumbekezdésből levezethető, hogy az összbüntetés kiszabása két esetben alkalmas arra, hogy a korábbi büntetőítéletet vagy annak végrehajtását befolyásolja, tudniillik egyrészről akkor, amikor az első büntetőítéletet még nem hajtották végre, vagy másrészről akkor, amikor az első büntetőítélet végrehajtását nem adták át a második tagállamnak. Ha ugyanis egy büntetést valamely másik tagállamban kell letölteni, a büntetések összbüntetésbe foglalását elrendelő határozat hatással lenne az e másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítélet végrehajtására.

80. Ezzel szemben főszabály szerint nem áll fenn a korábbi büntetőítéletre vagy annak végrehajtására gyakorolt hatás, amennyiben e büntetőítéletet már végrehajtották. Ebben a helyzetben ugyanis az ítélethozatal szerinti tagállam ahhoz való joga, hogy a saját bíróságai által kiszabott büntetést a nemzeti joga által meghatározott feltételek mellett végrehajtsa, nem érintett, még abban az esetben sem, ha valamely másik tagállam egy új büntetőeljárásban e büntetőítéletet saját igazságszolgáltatási hatáskörének gyakorlása során figyelembe kívánja venni.

81. Azon feltétel nélkül, hogy a valamely tagállamban hozott büntetőítéletnek teljes mértékben végrehajtottnak kell lennie, a valamely más tagállamban elrendelt összbüntetésbe foglalás a büntetőítéletben kiszabott büntetések végrehajtását illetően kötelezhetné az ítélethozatal szerinti tagállam hatóságait és bíróságait, tehát sérthetné ezen állam ahhoz való jogát, hogy biztosítsa a nemzeti bíróságai által kiszabott büntetéseknek a saját területén történő végrehajtását. Az összbüntetésbe foglalás tehát azzal a hatással járna, hogy befolyásolja az ilyen büntetések végrehajtását, ami ellentétes a 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdésével.

82. Ugyanakkor a valamely tagállamban korábban hozott büntetőítélet figyelembevétele során egy másik tagállam bírósága „nem vizsgálhatja felül és nem változtathatja meg [e] […] büntetőítélet végrehajtási módját” abban az esetben sem, ha ezt a büntetőítéletet már végrehajtották.[32] A korábbi büntetőítéletre vagy annak végrehajtására gyakorolt hatás hiányának vélelme tehát megdönthető akkor, ha e büntetőítélet figyelembevétele valamely konkrét esetben az első tagállamban megállapítottak megkérdőjelezéséhez vezet.

83. Ugyanazon okokból, mint amelyek a már végrehajtott korábbi büntetőítélet figyelembevétele esetén érvényesülnek, főszabály szerint nem áll fenn a korábbi büntetőítéletre vagy annak végrehajtására gyakorolt hatás, amennyiben e büntetőítélet végrehajtását a 2008/909 kerethatározattal rögzített szabályoknak megfelelően az ítélethozatal szerinti tagállamról valamely másik tagállamnak adták át. E helyzetben ugyanis az első tagállam döntött úgy, hogy a büntetőítélet végrehajtását a második tagállamnak adja át, mivel e kerethatározat 4. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően meggyőződött arról, hogy a büntetőítélet második tagállamban történő végrehajtása „az elítélt személy társadalomba való beilleszkedésének elősegítését szolgálja”. Mivel az ítélethozatal szerinti tagállam hozzájárult a büntetés végrehajtásának átadásához, nem sérül az ahhoz való joga, hogy a nemzeti bíróságaitól származó büntetőítéleteket a belső joga által meghatározott feltételek mellett a saját területén végrehajtsa.

84. A 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdéséből azt a következtetést vonom le, hogy abban az esetben, ha egy korábbi büntetőítéletet már végrehajtottak vagy annak végrehajtását annak a tagállamnak adták át, amelynek bírósága összbüntetést kiszabó ítélet meghozatalát tervezi, ezen összbüntetés meghatározása önmagában véve nem alkalmas arra, hogy befolyásolja e korábbi büntetőítéletet vagy annak végrehajtását. Ennélfogva e kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdéséből nem vezethető le annak elvi tilalma, hogy az új büntetőeljárásban eljáró nemzeti bíróság valamely másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítéletet figyelembe vevő összbüntetési ítéletet hozzon.

85. E feltevés elfogadása esetén a valamely más tagállamban hozott korábbi büntetőítélethez a meghozandó határozat tagállamának bírósága által hozott korábbi büntetőítélet joghatásaival azonos joghatásokat fűző, a 2008/675 kerethatározat (13) preambulumbekezdésében meghatározott határozat meghozatala a konkrét helyzet fényében elvégzett, eseti jellegű vizsgálatot tesz szükségessé.[33]

86. Mivel az újonnan eljáró bíróságnak – nemzeti jogának és az e kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdésében említett egyenértékűség elvének megfelelően – azt kell meghatároznia, hogy több tagállamban hozott büntetőítéletek alapján milyen összbüntetést kell alkalmazni, ellenőriznie kell, hogy az ilyen összbüntetés kiszabása megváltoztathat-e valamely másik tagállamban hozott korábbi büntetőítéletet. E vizsgálatot az említett kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésében rögzített be nem avatkozás elvének tiszteletben tartása érdekében eseti jelleggel kell elvégezni.

87. Számomra úgy tűnik, hogy egy, az alapügyben fennállóhoz hasonló helyzetben az összbüntetés kiszabására irányuló eljárás nem sérti a Németországban kiszabott eredeti büntetés végrehajtását.

32 Lásd: Beshkov ítélet (46. pont). A második tagállam nemzeti bírósága ezért nem vonhatja vissza a valamely más tagállamban korábban hozott és már végrehajtott büntetőítélettel kiszabott büntetés végrehajtásának felfüggesztését, és nem alakíthatja át azt végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre.

33 Lásd: 2018. július 5-i Lada ítélet (C-390/16, EU:C:2018:532, 45. pont).

88. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) 2017. február 15-i ítéletét a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) 2018. január 12-i határozatával lengyelországi végrehajtása céljából átvették. A szóban forgó határozatban megállapították a cselekmények lengyel jog szerinti jogi minősítését, és megállapították, hogy összesen öt év, három hónap szabadságvesztést kell letölteni. E büntetés időtartamát tekintve megegyezik a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletében kiszabott büntetéssel.

89. A Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletében kiszabott szabadságvesztés-büntetést fogják tehát Lengyelországban végrehajtani. Amint azt a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, az összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelem arra irányul, hogy az öt év, három hónap szabadságvesztés-büntetést magában foglaló összbüntetési ítéletet az abszorpció elve alapján hozzák meg. Ez az abszorpció nem érinti a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) által hozott ítéletet, mivel a kiszabott büntetést Lengyelországban teljes egészében végre kell hajtani. Az a körülmény, hogy ezt a büntetést egy lengyel bíróság által kiszabott büntetéssel egyidejűleg fogják végrehajtani, önmagában véve nem érinti a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) által hozott ítélet tartalmát és érvényét.

90. A Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) 2010. február 24-i ítéletével kiszabott büntetést és a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) által kiszabott büntetést magában foglaló összbüntetési ítélet meghozatala, amennyiben ez az ítélet ez utóbbi büntetést magában foglalja, azt azonban nem sérti, véleményem szerint tehát nem ellentétes a 2008/675 kerethatározatban rögzített szabályokkal.

91. Mindemellett a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésével való összeegyeztethetőséghez fontos, hogy a korábbi büntetőítélet létezésnek és integritásának megőrzése érdekében az összbüntetési eljárás ne járjon azzal a hatással, hogy e korábbi büntetőítéletet megszünteti. A büntetések összbüntetésbe foglalásának ugyanis nem azzal a következménnyel kell járnia, hogy az összbüntetésbe foglalt büntetések létezését, önállóságát és jogkövetkezményeit megszünteti, hanem azzal, hogy úgy döntenek, azok végrehajtására a legsúlyosabb büntetés végrehajtásával egyidejűleg fog sor kerülni. Ebből következik, hogy ha az a büntetés, amely a másikat magában foglalja, eltűnik, a benne foglalt büntetés még végrehajtható kell, hogy legyen úgy, ahogy azt kiszabták.

92. Egyszóval az összbüntetési eljárásnak ahhoz, hogy a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdésével összeegyeztethető legyen, tiszteletben kell tartania a külföldi határozat integritását és meg kell őriznie az azt meghozó bíróság szuverenitását anélkül, hogy sérülne az ilyen külföldi határozat jogereje.[34] E tekintetben az összbüntetési ítélet akkor változtatná meg a valamely másik tagállam bírósága által hozott büntetőítéletet, ha az ilyen ítéletből következő eredeti büntetésnél alacsonyabb összbüntetés kiszabásához vezetne, ami ellentétes lenne az e rendelkezés által előírtakkal.[35]

93. A cseh kormány előadja, hogy a valamely másik tagállamban kiszabott korábbi büntetőítéletet magában foglaló összbüntetési ítélet meghozatala szükségképpen az előbbi ítéletet megváltoztató aktust jelent. E tagállam szerint ugyanis az összbüntetési ítélet lényegében az eredeti határozat visszavonásával, a korábbi büntetőítéletből eredő hatások megszüntetésével és e hatásoknak a kiszabott új összbüntetésbe történő beolvasztásával jár.

34 Lásd: Bot főtanácsnok Beshkov ügyre vonatkozó indítványa (C-171/16, EU:C:2017:386, 70. pont).

35 Mivel egyes bűncselekményeket a tagállamok súlyosabban vagy kevésbé súlyosan szankcionálnak, az összbüntetési eljárás nem vezethet ahhoz, hogy a korábbi büntetőítélet meghozatala szerinti tagállamban követett büntetőpolitikát az összbüntetési eljárás lefolytatása szerinti tagállam büntetőpolitikájával helyettesítse.

94. A lengyel kormány hasonlóképpen jelzi, hogy az összbüntetési ítélet lényege abban áll, hogy annak meghozatala az ezen összbüntetési ítéletbe belefoglalt ítéletek hatályon kívül helyezését eredményezi. E tagállam szerint ez azt jelenti, hogy az összbüntetési ítéletbe így belefoglalt büntetőítéletek a jogrendben megszűnnek létezni, amit a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdése kifejezetten tilt.

95. Ezen állításokra tekintettel a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy az összbüntetési ítélet meghozatala azzal a hatással jár-e, hogy a korábbi büntetőítéletet a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdése értelmében visszavonja.

96. A fenti megfontolásokból azt a következtetést vonom le, hogy a 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az, hogy egy tagállam bírósága egy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, összbüntetési eljárás formájában megjelenő új büntetőeljárás során figyelembe vegyen egy másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítéletet, amelynek végrehajtását a 2008/909 kerethatározat szabályainak megfelelően átadták annak a tagállamnak, amelyben ez az eljárás folyamatban van. Annak a bíróságnak azonban, amely előtt az összbüntetési eljárás folyamatban van, a konkrét helyzet fényében elvégzett, eseti jellegű vizsgálat során ellenőriznie kell, hogy ez az eljárás nem jár-e a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az említett eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával. Az összbüntetési eljárás lefolytatása különösen nem vezethet a valamely másik tagállam bírósága által hozott büntetőítéletből eredő eredeti büntetésnél alacsonyabb összbüntetés kiszabásához vagy ezen ítélet joghatásainak megszüntetéséhez.

97. Az ezen összbüntetési eljárás uniós joggal való összeegyeztethetősége mindazonáltal a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben, vagyis egy büntetőítélet végrehajtásának az ítélet meghozatala szerinti tagállamról egy másik tagállamnak történő átadása esetén feltételezi annak vizsgálatát, hogy ez az eljárás nem ellentétes-e a 2008/909 kerethatározat által rögzített szabályokkal. Meg kell győződni különösen arról, hogy tiszteletben tartják az e büntetés átalakításának az e kerethatározatban szereplő feltételeit és korlátait.

E. Az összbüntetési eljárás összeegyeztethetősége a 2008/909 kerethatározattal

98. Ebben a részben meg fogom vizsgálni, hogy a 2008/909 kerethatározat nem tartalmaz-e az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás lefolytatását érintő korlátokat.

99. Mivel ugyanis az alapügyben szóban forgó helyzetben egy másik tagállamban hozott büntetőítélet végrehajtásának egy adott tagállamnak az e kerethatározatnak megfelelően történő átadásáról van szó, meg kell vizsgálni, hogy az összbüntetési eljárás összeegyeztethető-e az említett kerethatározat által előírt szabályokkal. Erre vonatkozik egyébiránt az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés.

100. A 2008/909 kerethatározatban semmilyen arra utaló támpontot nem látok, hogy az ítélethozatal szerinti államban kiszabott büntetés végrehajtása céljából ki lenne zárva az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás végrehajtó államban történő lefolytatása. Épp ellenkezőleg, amennyiben az e kerethatározatban foglalt szabályokat tiszteletben tartják, és amennyiben a végrehajtó állam joga ezt a nemzeti büntetőítéletek vonatkozásában előírja, a más tagállamban kiszabott büntetés végrehajtásának e tagállamnak történő átadását az e büntetésnek a végrehajtó államban lefolytatott összbüntetési eljárás keretében történő figyelembevételre vonatkozó kötelezettség teljes körű teljesítésének kell kísérnie.

101. A 2008/675 kerethatározattól eltérően, amelynek a (6) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően nem célja a más tagállamokban hozott bírósági ítéletek egy adott tagállamban való végrehajtása, a 2008/909 kerethatározat úgy rendelkezik, hogy a valamely tagállamban kiszabott büntetés végrehajtására vonatkozó hatáskör átszáll egy másik tagállamra.

102. E kerethatározat célja, amint az a (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése elvének megvalósítása. Ezen elv értelmében, ha az adott igazságügyi hatóság a saját államának jogával összhangban hozza meg határozatát, annak teljes és közvetlen hatálya van az egész Unióban, és a többi tagállam illetékes hatóságainak közre kell működniük a határozat végrehajtásában oly módon, mintha azt a saját államuk igazságügyi hatósága hozta volna.

103. Az említett kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy e kerethatározat azon szabályokat állapítja meg, amelyek az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítése céljából lehetővé teszik a tagállamok számára egy másik tagállam bírósága által hozott ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását.

104. E szempontból, amint azt a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (1) bekezdése pontosítja, a végrehajtó állam illetékes hatósága elismeri a kibocsátó állam illetékes hatósága által részére továbbított ítéletet, és haladéktalanul megteszi a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket, e büntetés időtartama és jellege megfelel továbbá az e kibocsátó államban hozott ítéletben meghatározottaknak.[36] A kölcsönös elismerés elvével tehát főszabály szerint ellentétes, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság átalakítsa a kibocsátó igazságügyi hatóság által kiszabott büntetést, még akkor is, ha a végrehajtó állam jogának alkalmazása eltérő jellegű vagy időtartamú büntetés kimondásához vezetne. Amint azt a Bizottság a 2008/909 kerethatározat végrehajtásáról szóló jelentésében megjegyezte, „[m]ivel a kerethatározatok a más tagállamok jogrendszerei iránti kölcsönös bizalmon alapulnak, tiszteletben kell tartani a kibocsátó állam bíróságának határozatát, valamint elvben nem kerülhet sor e határozat felülvizsgálatára vagy kiigazítására”.[37]

105. Ez a szabály azonban nem abszolút jellegű. A 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdése ugyanis szigorú feltételeket határoz meg a kibocsátó államban kiszabott büntetés végrehajtó állam illetékes hatósága általi átalakítására vonatkozóan. Az e hatóságot az e kerethatározat 8. cikkének (1) bekezdése alapján terhelő elvi kötelezettség alól csak e feltételek képeznek kivételt.[38]

106. A 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2) bekezdése bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi a végrehajtó állam illetékes hatósága számára, hogy kiigazítsa a kibocsátó államban kiszabott büntetést, ha annak időtartama nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával. E hatóság ugyanis csak akkor dönthet úgy, hogy kiigazítja az ilyen büntetést, ha az meghaladja a nemzeti joga által azzal a bűncselekménnyel azonos jellegű bűncselekményekre előírt maximális büntetést, amelyért az adott személyt elítélték. Az átalakított büntetés mértéke nem lehet alacsonyabb a végrehajtó állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre vonatkozóan előírt maximális büntetésnél. Egyébiránt abban az esetben, ha a kibocsátó államban kiszabott büntetés – jellegét tekintve – összeegyeztethetetlen a végrehajtó állam jogával, e kerethatározat 8. cikkének (3) bekezdése azt is lehetővé teszi ez utóbbi állam illetékes hatóságának, hogy azt a saját jogában hasonló bűncselekményekre alkalmazott büntetésnek vagy intézkedésnek megfelelően átalakítsa, azzal a feltétellel, hogy az átalakított büntetés a

36 Lásd ebben az értelemben: 2016. november 8-i Ognyanov ítélet (C-554/14, EU:C:2016:835, 36. pont); 2017. január 11-i Grundza ítélet (C-289/15, EU:C:2017:4, 42. pont).

37 A Bizottság 2014. február 5-i jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szabadságvesztés-büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéletek, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók, valamint az előzetes letartóztatás alternatíváját jelentő felügyeleti intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 2008/909/IB, 2008/947/IB és 2009/829/IB kerethatározatok tagállami végrehajtásáról (COM(2014) 57 final, 8. o.).

38 Amint azt a Bizottság az előző lábjegyzetben hivatkozott jelentésében megjegyzi, „[f]ontos, hogy helyes egyensúlyt alakítsunk ki az eredetileg kiszabott büntetés/magatartási szabály, valamint a tagállamok jogi hagyományainak tiszteletben tartása között, hogy ne jöhessenek létre olyan konfliktusok, amelyek hátrányosan érinthetik a kerethatározatok működését” (8. o.).

lehető legpontosabban feleljen meg a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek. E büntetés nem változtatható pénzbüntetésre. Az említett kerethatározat 8. cikkének (4) bekezdése mindenesetre pontosítja, hogy az átalakított büntetés nem súlyosíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést annak jellege, illetve időtartama tekintetében. Végül, a 2008/909 kerethatározat 12. cikkének (1) bekezdése és 21. cikkének e) pontja értelmében a büntetésnek az e kerethatározat 8. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban történő átalakításáról hozott minden határozatot írásban közölni kell a kibocsátó állam illetékes hatóságával.

107. A jelen ügyben, amint azt korábban már jeleztem, a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletében kiszabott öt év, három hónap szabadságvesztés-büntetést fogják Lengyelországban végrehajtani. Az ügy Bírósághoz benyújtott irataiból nem tűnik ki, hogy az ezen ítéletben kiszabott büntetést a 2008/909 kerethatározat 8. cikke (2) vagy (3) bekezdésének megfelelően át kellene alakítani ahhoz, hogy azt Lengyelországban végre lehessen hajtani.

108. Véleményem szerint az összbüntetési ítélet meghozatala nem tekinthető a kibocsátó államban kiszabott büntetés végrehajtó állam illetékes hatósága általi, a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdése értelmében vett „átalakításának”. Az e rendelkezés értelmében vett „átalakításnak” ugyanis pontosan meghatározott célja van, nevezetesen az, hogy lehetővé tegye e büntetésnek a végrehajtó állam területén történő végrehajtását azáltal, hogy a büntetést ezen állam jogával összeegyeztethetővé teszi. Ezzel szemben az összbüntetési eljárás az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összefügésben teljesen más célra irányul, tudniillik arra, hogy több, külön eljárások eredményét képező büntetés végrehajtása érdekében meghatározza, hogy e büntetéseket egymást követően vagy – az arányosság és a büntetések végrehajtás során történő egyéniesítése elve tiszteletben tartásának biztosításával – egyidejűleg fogják végrehajtani.

109. Ezért nem állítható, hogy mivel a 2008/909 kerethatározat 8. cikke nem tartalmaz az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás lefolytatására vonatkozó kivételt, ebből az következne, hogy az ilyen eljárás lefolytatása ellentétes e rendelkezéssel.

110. E pontosítás alapján abban a helyzetben, amikor valamely büntetés végrehajtását e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően valamely másik tagállamnak adják át, az összbüntetési eljárás lefolyatása a végrehajtó állam illetékes „hatóság[ai]t terhelő azon elvből eredő kötelezettség […] [tiszteletben tartásához kötött], amely szerint a részére továbbított ítéletet el kell ismernie, és a büntetést végre kell hajtania, amelynek időtartama és jellege megfelel [a] kibocsátó államban hozott ítéletben meghatározottaknak”.[39] Ennélfogva az összbüntetési eljárás tárgyát képező eredeti büntetés időtartama vagy jellege – adott esetben – csak az említett kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében rögzített szigorú korlátok között alakítható át. E tekintetben megjegyzem, hogy még ha nem is ez képezi az összbüntetési eljárás célját, lehetséges, hogy az összbüntetési ítélet meghozatala előtt ugyanezen kerethatározat 8. cikke (2)–(4) bekezdésének megfelelően át kell alakítani a valamely másik tagállamban kiszabott eredeti büntetés időtartamát vagy jellegét ahhoz, hogy az a végrehajtó államban ténylegesen végrehajtható legyen. Egy ilyen helyzetben az így átalakított büntetést kell ezt követően az összbüntetési eljárás végén valamely másik büntetéssel egybefoglaltan és egyidejűleg, összbüntetés keretében végrehajtani.

111. Véleményem szerint a 2008/909 kerethatározat 17. cikke nem befolyásolja az összbüntetési eljárás e kerethatározattal való összeegyeztethetőségét. E cikk ugyanis, amelynek (1) bekezdése kimondja, hogy a büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza, a büntetés végrehajtására attól az időponttól kezdve vonatkozó elveket állapítja meg, hogy az elítélt személyt a végrehajtó állam illetékes hatóságához átszállították.[40] Azokról az intézkedésekről van szó, amelyeknek lehetővé kell tenniük a büntetés materiális végrehajtásának és az elítélt társadalomba való visszailleszkedésének

39 Lásd: 2016. november 8-i Ognyanov ítélet (C-554/14, EU:C:2016:835, 36. pont).

40 Lásd: 2016. november 8-i Ognyanov ítélet (C-554/14, EU:C:2016:835, 39. pont).

biztosítását.[41] Amint azt korábban jeleztem és amint az a 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítéletből[42] kitűnik, a büntetések végrehajtásának részletes szabályaira vonatkozó ezen intézkedéseket meg kell különböztetni azoktól az intézkedésektől, amelyek a büntetések mértékének – a kiszabott büntetés vagy büntetések időtartamának megváltoztatása révén történő – meghatározására vonatkoznak. Mivel az összbüntetési eljárás ez utóbbi kategóriába tartozik, azt a 2008/909 kerethatározat 17. cikke nem érinti, mivel e cikk a büntetések végrehajtásának részletes szabályaira vonatkozó intézkedésekkel foglalkozik. E tekintetben az a körülmény, hogy az összbüntetési eljárást a büntetések végrehajtásának szakaszában folytatják le, nem módosítja ezen eljárás célját, amely arra irányul, hogy a korábban kiszabott szabadságvesztés-büntetések újbóli meghatározását eredményezze.[43]

112. Véleményem szerint a 2008/909 kerethatározat 19. cikke sem befolyásolja az összbüntetési eljárás e kerethatározattal való összeegyeztethetőségét. Az említett kerethatározat 19. cikkének (1) bekezdéséből következik ugyanis, hogy „[m]ind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat”. Márpedig az amnesztia és a közkegyelem véget vet a büntetés végrehajtásának,[44] az összbüntetési eljárásnak pedig nem ez a célja vagy a rendeltetése. Ráadásul, ami a 2008/909 kerethatározat 19. cikkének (2) bekezdését illeti, amely szerint „[a]z ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat”, ebből az következik, hogy a végrehajtó állam nem dönthet úgy, hogy valamely ilyen ítéletet felülvizsgál, és nem is hozhat olyan intézkedéseket, amelyek akadályozhatják ezen ítéletnek a kibocsátó államban történő felülvizsgálatát. Az összbüntetési eljárásnak nem célja vagy rendeltetése az ilyen eljárás keretében figyelembevételre kerülő büntetéshez vezető ítélet felülvizsgálatának elvégzése sem. Véleményem szerint tehát az összbüntetési eljárás említett kerethatározattal való összeegyeztethetőségét illetően e kerethatározat 19. cikkéből analógia útján semmilyen következtetés nem vonható le.

113. A fenti megfontolásokból azt a következtetést vonom le, hogy a 2008/909 kerethatározat 8. cikkét, 17. cikkének (1) bekezdését és 19. cikkét véleményem szerint úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes egy, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás valamely tagállam általi lefolytatása, feltéve hogy ez az eljárás tiszteletben tartja a végrehajtó állam illetékes hatóságát terhelő azon elvi kötelezettséget, hogy a részére továbbított ítéletet el kell ismernie, és a büntetést végre kell hajtania, amelynek időtartama és jellege megfelel a kibocsátó államban hozott ítéletben meghatározottaknak. Az összbüntetési eljárás tárgyát képező eredeti büntetés időtartama vagy jellege – adott esetben – csak e kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében rögzített szigorú korlátok között alakítható át, az ilyen ítélet meghozatala előtt.

114. A 2008/675 és a 2008/909 kerethatározatra vonatkozó ezen okfejtések végén arra a következtetésre jutok, hogy a fentiekben megjelölt feltételek mellett és korlátok között e kerethatározatokkal főszabály szerint nem ellentétes az, ha valamely tagállam egy másik tagállamban kiszabott büntetés végrehajtásának e tagállamnak történő átadása esetén összbüntetési eljárást alkalmaz.

41 Az Ognyanov ügyre vonatkozó indítványának (C-554/14, EU:C:2016:319) 72. pontjában Bot főtanácsnok pontosította, hogy ebben az összefüggésben az illetékes igazságügyi hatóságoknak kell megállapítaniuk a büntetés foganatosításának és enyhítésének módját, döntve például a kimaradásról, az eltávozási engedélyekről, a félszabad elhelyezésről, a büntetés több részre bontásáról vagy felfüggesztéséről, az elítélt előrehozott vagy feltételes szabadságra bocsátásáról, illetve elektronikus felügyelet alá helyezéséről. Jelezte továbbá, hogy a büntetés-végrehajtási jog hatálya alá tartoznak továbbá azon intézkedések is, amelyeket az elítélt szabadulása után lehet meghozni, mint a bírói felügyelet alá helyezés, vagy a rehabilitációs programokban való részvétel, illetve a sértettek kártalanítását szolgáló intézkedések.

42 C-271/17 PPU, EU:C:2017:629.

43 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítélet (C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 90. pont).

44 Lásd e tekintetben a 2008/909 kerethatározat 21. cikkének f) pontját, amely „a büntetés végrehajtásának a[z e kerethatározat] 19. cikk[ének] (1) bekezdésében említett okokból történő megtagadására vonatkozó bármilyen határozatr[a]” hivatkozik.

115. Az ezzel ellentétes megoldás, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság és a magyar kormány helytállóan rámutatott, az egyetlen tagállamban több büntetésre ítélt személyek és a több tagállamban több büntetésre ítélt személyek közötti indokolatlan eltérő bánásmódhoz vezetne, annak ellenére, hogy a büntetéseket mindkét esetben egy adott tagállamban hajtják végre.

116. A Lengyelországban szabadságvesztés-büntetésekre ítélt személyek esetében ugyanis lefolytatható lenne az összbüntetési eljárás, míg a Lengyelországban és más tagállamokban is ilyen büntetésekre ítélt személyekre a büntetések egyszerű összeadását előíró szabály vonatkozna.

117. Számomra a tagállamok közötti kölcsönös elismerés és bizalom elvére alapított, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség kialakításával ellentétesnek tűnik az, hogy az arányosság és a büntetések egyéniesítése elvének alkalmazását pusztán az ítélethozatal helye alapján kizárjuk.

118. Ezzel szemben, mivel a lengyel jog összbüntetési eljárásról rendelkezik, az ilyen eljárás annak érdekében történő lefolytatása, hogy valamely más tagállamban kiszabott büntetést összbüntetésbe foglaljanak, teljes mértékben megfelel a 2008/675 és a 2008/909 kerethatározattal elérni kívánt célkitűzéseknek. A mérlegelési jogkörnek az összbüntetési eljárásban újonnan eljáró bíróság általi gyakorlása ugyanis a büntetés végrehajtása szakaszában a büntetés nagyobb fokú egyéniesítéséhez vezet, ötvözve az elítélt személy büntetett előéletének figyelembevételét és a büntetés társadalmi beilleszkedésre irányuló rendeltetését. E célkitűzésekkel, valamint a kölcsönös elismerés elvével ellentétes lenne, ha azon elítélt személyek vonatkozásában, akik büntetésüket a társadalmi beilleszkedésük elősegítése érdekében a származási államukban töltik le, pusztán amiatt, hogy e büntetéseket több tagállam büntetőbíróságai hozták, nem lehetne lefolytatni egy olyan eljárást, amely lehetővé teszi több büntetés egybefoglalt és egyidejű végrehajtását.

119. Következésképpen, amennyiben az e két kerethatározat végrehajtásához kapcsolódó korlátokat tiszteletben tartják, vagyis megőrzik a külföldi határozat integritását és az azt meghozó bíróság szuverenitását,[45] előnyben kell részesíteni egy olyan megoldást, amely teljes mértékben érvényre juttatja a büntetés modern rendeltetését azáltal, hogy a hatékony megtorlás biztosítása, valamint az arányosság és a büntetések egyéniesítése elvének tiszteletben tartása érdekében a büntetés végrehajtásának szakaszában figyelembe veszi az elítélt személy büntetett előéletét.

120. Amint azt már jeleztem, a Bíróság rendelkezésére álló információkból kitűnni látszik, hogy a lengyel jog megakadályozza a más tagállamban kiszabott büntetés összbüntetési eljárás keretében történő figyelembevételét. Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság megerősíti ezt a megállapítást, e bíróság feladata lesz, hogy ezt az akadályt a Bíróság által a 2019. június 24-i Popławski ítéletében[46] megfogalmazott útmutatást követve semlegesítse, vagyis hogy a hatáskörén belül mindent megtegyen annak érdekében, hogy nemzeti jogát a 2008/675 és a 2008/909 kerethatározattal előírt szabályok által megkövetelteknek összhangban értelmezze.

V. Végkövetkeztetés

121. A fenti megfontolások összességére tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság, Lengyelország) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a következő választ adja:

1) Az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell

45 Lásd: Bot főtanácsnok Beshkov ügyre vonatkozó indítványa (C-171/16, EU:C:2017:386, 70. pont).
46 C-573/17, EU:C:2019:530.

értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az, hogy egy tagállam bírósága az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, összbüntetési eljárás formájában megjelenő új büntetőeljárás során figyelembe vegyen egy másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítéletet, amelynek végrehajtását a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés-büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat szabályainak megfelelően átadták annak a tagállamnak, amelyben ez az eljárás folyamatban van. Annak a bíróságnak azonban, amely előtt az összbüntetési eljárás folyamatban van, a konkrét helyzet fényében elvégzett, eseti jellegű vizsgálat során ellenőriznie kell, hogy ez az eljárás nem jár-e a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az említett eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával. Az összbüntetési eljárás lefolytatása különösen nem vezethet a valamely másik tagállam bírósága által hozott büntetőítéletből eredő eredeti büntetésnél alacsonyabb összbüntetés kiszabásához vagy ezen ítélet joghatásainak megszüntetéséhez.

2) A 2009/299 kerethatározattal módosított 2008/909 kerethatározat 8. cikkét, 17. cikkének (1) bekezdését és 19. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes egy, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési eljárás valamely tagállam általi lefolytatása, feltéve hogy ez az eljárás tiszteletben tartja a végrehajtó tagállam illetékes hatóságát terhelő azon elvi kötelezettséget, hogy a részére továbbított ítéletet el kell ismernie, és a büntetést végre kell hajtania, amelynek időtartama és jellege megfelel a kibocsátó tagállamban hozott ítéletben meghatározottaknak. Az összbüntetési eljárás tárgyát képező eredeti büntetés időtartama vagy jellege – adott esetben – csak az e 8. cikk (2)–(4) bekezdésében rögzített szigorú korlátok között alakítható át, az ilyen ítélet meghozatala előtt.